ESPANYOL

El primer moviment és doble

Carlos Romero (Vila-real) reforça el lateral esquerre i Tejero (Eibar), el dret

GIRONA

Míchel cita 20 jugadors en l'inici de la temporada de la Champions

TENNIS WIMBLEDON

Medvédev sorprèn Sinner i serà el rival d'Alcaraz en les semifinals

BÀSQUET

Queralt Casas, Andrea Vilaró i Mariona Ortiz, als Jocs de París

CICLISME TOUR

Philipsen es treu l'espina dels dos segons llocs i guanya l'esprint

BÀSQUET ACB

Pustovy fitxa per la Penya i Nnaji s'allunya del Lleida i del Barça

FUTBOL SALA

Tino Pérez, nou entrenador del Barça per dues temporades

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ ... ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ES... DE CATALUNYA

DIMECRES, 10 DE JULIOL DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8141

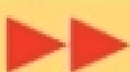

ÉS UN FENOMEN

EFE/EPA/RONALD WITTEK

Lamine Yamal s'inventa un golàs magistral contra França i confirma la projecció cap a figura quan encara ha de fer 17 anys

El vallesà Dani Olmo concreta la remuntada de la selecció espanyola, que espera rival en la final de l'Eurocopa (2-1)

ELS PAÏSOS BAIXOS I ANGLATERRA ES JUGUEN A DORTMUND EL SEGON BITLLET PER A LA FINAL (21 H)

BARÇA

Comença l'era Flick

El Barça, amb l'aposta pel tècnic alemany com a relleu de Xavi, arrenca la pretemporada amb una plantilla encara de mínims

Lamine Yamal juga a una altra cosa

DIFERENCIAL • Amb un golàs, l'atacant del Barça lidera la reacció de la selecció espanyola, que remunta a França i es planta a la final **RÈCORD** • El de Rocafonda es converteix, amb 16 anys i 362 dies, en el futbolista més jove que marca en una Eurocopa

ESPANYA	FRANÇA
2	1

ESPANYA: Unai Simón; Jesús Navas (Vivian, 58'), Nacho, Laporte, Cucurella; Rodri, Fabian, Dani Olmo (Mikel Merino, 76'); Lamine Yamal (Ferran Torres, 93'), Morata (Oyarzábal, 76') i Nico Williams (Zubimendi, 93').

FRANÇA: Maignan; Kounde, Saliba, Upamecano, Theo Hernández; Tchouameni, Kanté (Griezmann, 62'), Rabiot (Camavinga, 62'); Dembélé (Giroud, 79'), Kolo Muani (Barcola, 62') i Mbappé.

GOLS: 0-1 (8') Kolo Muani. 1-1 (21') Lamine Yamal. 1-2 (25') Dani Olmo.

ÀRBITRE: Slavko Vincic (eslovè), amb Paolo Valeri (italià) al VAR. **T.G.:** a Jesús Navas i Lamine Yamal, d'Espanya; a Tchouameni i Camavinga, de França. **T.V.:** cap

PÚBLIC: 75.000 espectadors a l'Allianz Arena de Munic.

Lamine Yamal celebra la seva diana davant dels seus companys de la banqueta ■ EFE

Carles González
BARCELONA

Lamine Yamal és una cosa... No té ni 17 anys, els fa aquest dissabte, i ja menja a la taula dels més grans. Se'ls menja, de fet. Ahir va protagonitzar una exhibició, una altra, però aquesta té més pes, és més impactant encara, perquè no va ser en un escenari qualsevol. I és que en una semifinal d'Eurocopa, l'atacant del Barça va liderar la victòria (2-1) de la selecció espanyola contra França, la màxima favorita, farcida de jugadors de primeríssima línia mundial, amb la qual el conjunt entrenat per Luis de la Fuente va segellar l'accés a la final, en què diumenge se les haurà amb Anglaterra o els Països Baixos. Buscarà, doncs, *la roja* el seu quart títol a l'Olympiastadion de Berlín, abraçada a un futbol col·lectiu molt destacable i també al nen, a Lamine Yamal, la peça més determinant que té.

Perquè el de Rocafonda és un fenomen. A l'Allianz Arena, el culer, partint com sempre, des de banda dreta, va demanar pilotes, no li van cremar mai, va associar-se amb sentit, va driblar amb èxit i, a més, va marcar. I no un gol qualsevol, un golàs, en un moment de màxima dificultat per al combinat estatal, que va començar perdent amb una diana de Kolo Muani (9'). L'enfrontament, un xoc d'estils, va encaminar-se aviat d'aquesta manera per als de Didier Deschamps, un conjunt reactiu, que disfruta esperant, defensant i desplegant-se al contraatac aprofitant la velocitat dels seus puntes, especialment Mbappé. El davanter del Real Madrid, però, no va estar gaire fi, en la línia de tot el torneig, que ha jugat condicionat per la fractura al nas que es va fer en la primera jornada. Ahir sense màscara, que segons havia dit el llastrava molt, tampoc va estar a prop de la seva millor versió.

Sí que hi va ser Lamine Yamal, a qui, si tot va com ha d'anar, encara ha de ser molt millor. L'extrem català va treure personalitat, quan els de De la Fuente estaven col·lapsats, superats per moments pels *bleus*, còmodes amb el context, guanyant i transitant ràpidament a camp rival quan tenien pilota i ben endreçats sense ella. Així, el dorsal 19 (21') va recollir una pilota a tres quarts de camp, més enllà de la frontal de l'àrea, es va aturar entre tres futbolistes francesos i, del no res, va fer-se espai i va treure una fuetada enroscada que va anar a l'escaire de la porteria de Maignan. Juga com si estigués al pati de l'escola i el gol, a més, va tenir un punt de revenja, ja que el xut va fer-lo davant de Rabiot, que el dia abans en la prèvia, en un intent de desestabilitzar-lo, va dir: "Òbviament pot ser difícil per a ell jugar una semifinal... per jugar una final d'Eurocopa haurà de fer més coses de les que ha fet fins ara." Lamine Yamal va parlar a la gespa i, de retruc, va convertir-se, amb 16 anys i 362 dies, en el més jove de la història que marca en una Eurocopa.

Dani Olmo

L'egarenc capgira el resultat amb una diana també de bella factura i en suma 3 en el torneig

L'empat va tenir un efecte revitalitzant per al combinat estatal, i de seguida un altre català, Dani Olmo (25'), va capgirar el resultat. L'egarenc, relleu del lesionat Pedri, és també un futbolista d'una classe descomunal i, després d'una maniobra magistral, amb la qual va fer asseure Tchouameni dins de l'àrea, va creuar la pilota dins de la porteria. El del Leipzig suma tres 3 gols en la competició. Ja a davant en el marcador, la selecció espanyola va tornar a les bases, amb Rodri i Fabian, movent els fils, amb Lamine Yamal i Nico Williams amenaçant a les bandes, i Olmo, entre línies, també trobant-se i girant-se. Excepcional de nou va estar també el tercer català que va jugar, Cucurella, que va assecar Dembélé, i va incorporar-se amb criteri a camp rival.

Mentrestant França va seguir en la línia que marca Deschamps i, que d'altra banda, l'ha portat als èxits. Contenció, assegurar al darrere i esperar que algú a davant resolgui. Ahir, però, no li va arribar. Amb Mbappé fora de combat, va intentar-ho el tècnic de Baiona fent entrar Giroud, Griezmann –que també ha fet un torneig molt pobre i va ser suplent– i Barcola, però tot el que van generar van ser centrades infructuoses que o bé va atrapar Unai Simón o va refusar la defensa del combinat estatal, que se'n va sortir prou bé tot i les baixes de Carvajal i Le Normand. Fins i tot va estar a punt d'acabar *la roja* sense angoixa amb el tercer, que a punt va estar de marcar-lo, qui si no, Lamine Yamal, en els últims instants, després d'una jugada individual en què la pilota va marxar llepant el pal. Aquest nano juga a una altra cosa. ■

Semifinals. Anglaterra clama contra l'entrenador pel joc ofert pels 'three lions', que, tot i les crítiques, són a un partit de classificar-se per a la segona final consecutiva d'Eurocopa

Southgate contra tot

Pau Nacenta
BARCELONA

"No he vist cap altre equip classificar-se i rebre tantes crítiques." Així es mostrava Gareth Southgate, el seleccionador d'Anglaterra, just després de passar amb els *three lions* als vuitens de final de l'Eurocopa amb un decebedor empat contra Eslovènia, un dels combinats més dèbils del torneig. I és que li cauen les crítiques de tots els costats, al tècnic, que està en el punt de mira des del primer partit de la competició, l'únic que ha guanyat, contra Sèrbia (1-0), oferint una imatge descoratjadora, tenint en compte el potencial dels jugadors dels quals disposa. I no ha millorat. Posteriorment va encadenar dos empats, contra Dinamarca (1-1) i contra Eslovènia (0-0), per, amb més pena que glòria, segellar el bitllet a la fase final, en la qual ha continuat vivint al límit. De fet, no ha guanyat cap dels dos partits que els han portat a les semifinals en el temps reglamentari. Contra Eslovàquia (2-1), gairebé cau si no és per un gol de Bellingham al minut 95 que va forçar la pròrroga, en la qual es van imposar amb un gol de Kane. Als quarts de final, tampoc no va ser capaç de superar Suïssa (1-1) ni durant els 90 minuts ni a la pròrroga, i va haver de recórrer als penals per avançar. Avui (21 h), a les semifinals, un altre cara o creu contra els Països Baixos.

Gareth Southgate durant un partit d'Anglaterra en l'Eurocopa ■ EFE

La realitat és que ningú entén Southgate i són diversos els *pundits* –exjugadors que exerceixen d'opinadors a diferents mitjans– que estan carregant contra el joc que practica l'equip que orienta. "No està essent capaç de treure el millor dels millors jugadors d'Anglaterra", sosté Alan Shearer. El preparador viu immers en un mar de crítiques. "Els nostres millors futbolistes juguen a l'atac i, en canvi, ens preparem per defensar-nos, tenim un equip massa bo per seure a esperar," assegura Rio Ferdinand.

També la seva convocatòria ha estat motiu de controvèrsia, ja que molts troben a faltar jugadors importants com Jack Grealish. El més sorprenent de la seva llista és que l'únic lateral esquerre convocat és Luke Shaw, qui hi ha estat inclòs tot i trobar-se a la recta final de la seva lesió i haver estat fora dels terrenys de joc des de mitjan febrer. També aixeca polseguera que, malgrat els resultats adversos, continua aferrat al seu pla i no prova de fer canvis que podrien millorar la situació. Wayne Rooney també s'ha mullat: "Crec que recular Bellingham una mica, donar espai a Foden per deambular i moure's per aquesta zona, i tenir a Gordon i Saka per mantenir l'amplada, faria una gran diferència", diu. "Em sembla un equip que està mal dissenyat", va assegurar a aquest diari Guillem Balagué, periodista català que treballa a diversos mitjans britànics. "Té un munt de deficiències, però com que té tanta qualitat es convertirà en un equip de jugades. A més, és a la part més fàcil del quadre, i amb això els pot arribar, encara que no juguin bé."

Bagatge

El tècnic encadena semifinals (mundial 18), final (eurocopa 20) i quarts de final (mundial 22)

I si ningú no entén Southgate, ell tampoc no entén les crítiques. Amb 100 partits com a entrenador de la selecció recent complerts, Southgate sent que està complint. Quan va agafar les regnes de l'equip nacional el setembre de 2016 l'objectiu era "tornar Anglaterra al cim del futbol mundial", una tasca molt ambiciosa considerant que havien passat 50 anys des de la seva única final (i títol) en la història. I els resultats li donen la raó. Sempre ha arribat lluny a les grans competicions internacionals. El seu primer gran repte va ser el Mundial de Rússia 2018, en què va guiar la selecció anglesa fins a les semifinals; a l'Eurocopa 2020 va dur-la a la final, en què va caure als penals amb Itàlia; en el mundial 2022, va quedar-se als quarts de final, i, ara en aquesta Eurocopa 2024, ja és a semifinals. Així, malgrat tot, l'equip que orienta sempre ha arribat lluny. A Anglaterra és Southgate contra tot. ■

Països Baixos - Anglaterra. El rival d'Espanya en la final es decidirà a Dortmund (21 h)

Buscant el límit de la resiliència

Països Baixos
Anglaterra

PAÏSS BAIXOS: Verbruggen; Dumfries, De Vrij, Van Dijk, Aké; Schouten, Reijnders; Bergwijn, Xavi Simons, Gakpo; i Memphis.

ANGLATERRA: Pickford; Walker, Stones, Guehi; Saka, Mainoo, Rice, Trippier; Bellingham, Foden; i Kane.

ÀRBITRE: Felix Zwayer (Alemanya).

ESTADI: Signal Iduna Park (62.000 espectadors).

HORARI I TV: 21.00 h (La 1).

O. Robiró
BARCELONA

Per joc potser cap de les dues seleccions no ho ha merescut, però aquesta nit els Països Baixos o Anglaterra es trobaran en la final de diumenge amb Espanya. Dos equips que s'han vist més fora que dins en diversos moments del torneig però que han salvat els mobles gràcies a la inspiració de Gakpo, en el cas dels neerlandesos, i a les individualitats puntuals en els darrers minuts, en el cas dels anglesos. Avui, qui s'acosti més a la seva millor versió tindrà mig camí fet per disputar la seva segona final de l'Eurocopa de la història. ■

Barça. L'alemany dirigirà aquesta tarda el primer entrenament com a tècnic blaugrana, tot i que ho farà sense la presència dels internacionals

Arrenca l'era de Hansi Flick

Oriol Robiró
BARCELONA

Quaranta-cinc dies després de posar el punt final a la temporada 2023/24 amb la victòria al camp del Sevilla (1-2), el Barça començarà avui una nova etapa. És l'era de Hansi Flick. L'alemany agafa el relleu de Xavi Hernández a la banqueta blaugrana amb el gran repte de construir un projecte guanyador i avui començarà a posar la primera pedra en una plantilla en què de moment no hi ha cap cara nova respecte al curs passat. Flick serà la gran novetat i el principal centre d'atenció d'avui a la ciutat esportiva Joan Gamper, on els blaugrana faran aquesta tarda el primer entrenament de la pretemporada. Abans, al matí, els jugadors començaran a passar les habituals revisions mèdiques.

Flick es trobarà, de moment, amb una plantilla de mínims, ja que els jugadors que han disputat –en alguns casos encara ho estan fent– compromisos internacionals s'aniran incorporant progressivament a la dinàmica de l'equip. De fet, la gran atracció serà veure sota les ordres de l'alemany jugadors que no tenen el futur assegurat al club. És el cas de futbolistes que tornen de cessió, com Lenglet, Ansu Fati, Eric Garcia, Pablo Torre, però també de jugadors del curs passat com Vitor Roque o Oriol Romeu.

El club no ha donat detalls dels jugadors que participaran avui en el primer entrenament, però el que també és evident és que hi haurà una llarga llista de futbolistes del Barça Atlètic i del juvenil que intentaran guanyar-se la confiança del tècnic per anar sumant minuts durant la pretemporada i, si pot ser, un cop comenci la competició oficial. Àngel Alarcón, Unai Hernández, Diego Kochen, Héctor Fort i Mika Faye s'espera que hi siguin segur.

Qui no hi serà, o com a mínim no es preveu, és Sergi Roberto. El capità va acabar el contracte el 30 de juny i de moment no s'ha fet oficial si renovarà i continuarà al club o si canviarà d'aires.

Hansi Flick, el dia de l'anunci com a tècnic del Barça ■ FCB

Pendents de l'estat d'Araujo

La preocupació sobre l'estat de Ronald Araujo, que es va lesionar en estirar la cama dreta per tapar una centrada durant el partit de quarts de final de la copa Amèrica contra el Brasil que els d'Araujo van guanyar als penals, és gran i la federació uruguaiana no ha ajudat a contenir-la amb el comunicat mèdic que va emetre ahir a la tarda. "Després de les proves realitzades s'ha confirmat que es tracta d'una lesió muscular", diu el breu comunicat, en què no es donen més detalls de la lesió.

Araujo se sotmetrà a més proves en els pròxims dies, un cop baixi la inflamació, però les sensacions de moment no són bones, ja que fins i tot podria estar fora del terreny de joc aproximadament dos mesos, de manera que es perdria les primeres jornades de lliga.

Molta càrrega d'entrada

Hansi Flick arriba amb ganes i ha programat uns primers dies molt intensos de pretemporada. Demà la plantilla repetirà la rutina d'avui, amb proves mèdiques al matí i entrenament a la tarda, però divendres i diumenge ja hi ha planificades dues sessions d'entrenament al dia. Dissabte, en canvi, l'equip s'entrenarà al matí i tindrà descans a la tarda. En total, seran set sessions en cinc dies en què Flick començarà a imposar les seves idees al vestidor blaugrana.

Per veure en acció el Barça de Hansi Flick encara s'haurà d'esperar, i és que de moment el Barça s'entrenarà a casa fins al dia 28 de juliol, quan la plantilla es desplaçarà als Estats Units per iniciar una gira nord-americana que inclourà els tres primers amistosos de l'estiu contra el Manchester City, el Madrid i el Milan. ■

Carlos Romero i Álvaro Tejero, blanc-i-blaus ■ RCDE

Espanyol. Els blanc-i-blaus fan oficial el fitxatge d'Álvaro Tejero, que arriba lliure, i Carlos Romero, cedit pel Vila-real

Laterals de primera

O. Robiró
BARCELONA

Han hagut de passar més de dues setmanes, després de concretar el retorn a primera divisió, per veure els primers moviments en el mercat. Però l'Espanyol no es va conformar amb només un. I és que el club va fer oficial ahir les incorporacions d'Álvaro Tejero i Carlos Romero, que arriben per ocupar el lateral dret i el lateral esquerre, respectivament. El primer, en propietat, mentre que el segon ho fa en qualitat de cedit procedent del Vila-real.

Tejero, que arriba lliure després d'acabar el contracte amb l'Eibar, es va penjar l'etiqueta de ser el primer fitxatge de l'Espanyol de primera després de signar un contracte per a aquesta temporada, fins al 2025, amb una altra d'opcional. Tejero, de 27 anys, reforçarà la posició de lateral dret, que havia quedat minvada d'efectius després de l'adeu d'Óscar Gil, i haurà de competir per un lloc amb Omar El Hilali. Tejero es va formar al futbol de base del Madrid, amb qui va arribar a debutar al primer equip. Després de ser indiscutible al filial blanc, va ser cedit a l'Albacete, on va completar una gran temporada a segona divisió A. Aquella campanya va fer que l'estiu del 2019 l'actual director esportiu de l'Espanyol, Fran Garagarza, apostés per ell amb l'Eibar a primera divisió, i va signar un contracte fins al mes de juny passat. Entremig d'aquests cinc anys a l'Eibar, Tejero, que acumula 206 partits oficials en el futbol professional, en què ha aconseguit 11 gols, també va jugar durant un curs cedit al Saragossa.

Hores després de l'anunci del fitxatge de Tejero, va arribar la segona incorporació. Carlos Romero, de 22 anys, aterra a l'RCDE Stadium per competir per la posició de lateral esquerre amb Brian Oliván i ha demostrat una gran projecció amb el conjunt groguet, malgrat que el Vila-real B acabés cuer de segona divisió A. En la categoria de plata, amb el filial, Romero va disputar un total de 22 partits de lliga –20 dels quals de titular–, però a més va estar durant tota la temporada en dinàmica del primer equip, amb qui va arribar a disputar set partits a primera divisió –dos dels quals de titular. ■

Coberts

Amb les dues cares noves l'Espanyol dona per tancats els dos laterals

Girona. Míhel convoca 19 jugadors del primer equip i cinc del filial per començar la pretemporada al nou centre d'entrenament a Vilablareix

La il·lusió està intacta

Arnau Madrià
GIRONA

El Girona dona aquest matí el tret de sortida a la pretemporada d'un curs que es preveu molt emocionant. Els de Míchel Sánchez encaren un nou curs amb la mirada posada en la Champions. La primera sessió d'entrenament serà al nou centre d'entrenament de La Massana, a Vilablareix, substituint les antigues instal·lacions de La Vinya. En aquest nou espai, el tècnic Míchel Sánchez ha convocat 19 jugadors del primer equip i cinc jugadors del filial, en què destaca la presència de molts futbolistes que tornen de les seves cessions i que no tenen garantida la continuïtat. D'altra banda, l'anunci del fitxatge de Gabriel Misenhouy es va haver de posposar per problemes burocràtics i es preveu que en les pròximes hores sigui oficial, per així incorporar-se a la resta dels seus nous companys a La Massana. Tot i això, Míchel no podrà comptar amb les noves incorporacions, Abel Ruiz i Ladislav Krejci, ni tampoc amb Miguel Gutiérrez, Ureña, Dovbyk, Tsygankov, Blind i Yangel Herrera s'incorporaran més tard per compromisos amb les seves seleccions.

Els jugadors convocats per avui són: Paulo Gazzaniga, Juan Carlos, Fuidias, Arnau Martínez, David López, Juanpe, Iván Martín, Jhon Solís, Toni Villa, Manu Vallejo, Valery, Portu, Stuani, Jastin, Joel Roca, Artero, Ylias Chaira, Pau Victor i Ibrahima Kébé. Del filial, hi participaran Antal Yaakobishvili, Oriol Comas, Selvi Cluv, Iker Almena i Minsu. ■

Fórmula 1. Trenca la seva sequera de victòries i suma a casa, a Silverstone, la 104a

Lewis Hamilton torna a guanyar 56 curses i dos anys i mig després

Albert Camps
BARCELONA

Lewis Hamilton i el seu Mercedes van posar fi a una llarga seguera de victòries de 56 grans premis i dos anys i mig sense pujar dalt de tot del podi en el GP de la Gran Bretanya, en què va aconseguir la seva victòria 104. La darrera vegada que l'anglès havia guanyat una cursa de fórmula 1 va ser en el GP de l'Aràbia Saudita que es va disputar el 5 de desembre del 2021. Des de llavors res, ni tan sols les curses a l'esprint dels dissabtes d'alguns grans premis. Lewis Hamilton va guanyar a casa, en el circuit de Silverstone, i va aconseguir la seva novena victòria davant els seus aficionats.

Des que Lewis Hamilton va debutar a la fórmula 1 l'any 2007, fa divuit temporades, sempre havia guanyat com a mínim una cursa fins que l'any 2022 va quedar sense cap triomf, un fet que va repetir l'any següent. ■

Les dades

Les 104 victòries

2007	4
2008	5
2009	2
2010	3
2011	3
2012	4
2013	1
2014	11
2015	10
2016	10
2017	9
2018	11
2019	11
2020	11
2021	8
2022	0
2023	0
2024	1

BREUS

Tino Pérez, el nou tècnic blaugrana ■ FCB

FUTBOL SALA.

Tino Pérez és el substitut de Jesús Velasco en el Barça

Barcelona. Tino Pérez, un dels entrenadors més prestigiosos i amb millor palmarès del futbol sala espanyol, és el nou entrenador del Barça en substitució de Jesús Velasco. Arriba lliure procedent del Shangai Quanqi Pioneer de la Superlliga de la Xina i signa per dues temporades, fins al 30 de juny del 2026. És el tercer fitxatge després dels anuncis dels jugadors Eric Martel i Khalid. Faustino Tino Pérez-Moreno Gómez té 55 anys, és de Toledo i té una trajectòria llarga i plena d'èxits, sobretot a Espanya, Rússia i Itàlia, amb un palmarès de quatre Champions, tres lligues espanyoles, quatte superlligues russes i un *scudetto* com a títols principals. També ha guanyat una copa d'Espanya, una copa del Rei i una supercopa d'Espanya la seva última temporada a l'Inter, la 2021/22, la copa russa amb el Dinamo i dues copes d'Itàlia i una supercopa d'Itàlia amb l'Aqua Sapone.■

Bàsquet. ACB. El pivot nigerià, lesionat fins a l'octubre i amb contracte fins al 2027, vol anar als EUA; Paulí ja està fitxat

Nnaji s'allunya del Lleida... i del Barça

Xavi Ballesteros
BADALONA

A l'ICG Força Lleida, que ahir va formalitzar la inscripció a l'ACB amb el pagament corresponent al valor de participació d'ascens a l'ACB de la temporada 2024/2025, sembla que se li complica poder comptar amb la cessió de James Nnaji. El nigerià (2,12 m, 2004), que és *cotonou* i no ocupa plaça d'extracomunitari, no pot jugar fins a l'octubre ja que s'està recuperant d'una intervenció a la columna lumbar, però aquest no és el problema. El problema és que el jugador, que té encara contracte fins al 2027, està intentant arribar a un acord amb el Barça per rescindir el contracte i poder marxar ja definitivament als Estats Units. Tot i que els seus drets són dels Charlotte Hornets, després de ser escollit en el número 31 del *draft* del 2023, tal com està no pot jugar a l'NBA però estaria buscant l'opció de jugar a la G League. El problema de l'operació de rescissió és que actualment Nnaji té una fitxa d'uns 600.000 euros i cal veure a quin acord, si és que se segella, s'arriba. Si no és cedit pel Barça, l'ICG Força no pot comptar amb el jugador, que no es retrobaria amb Rafa Villar, amb qui va coincidir al Barça. Villar i Kenny Hasbrouck són els únics que continuen, mentre que Oriol Paulí ja està fitxat però encara no és oficial. La bogeria continua a Lleida, on ja hi ha 3.500 abonats. ■

Nnaji i Rafa Villar és difícil que es retrobin a Lleida ■ FCB

Es retroba amb Hanga, Ribas i Tomic

Artem Pustovyi (1992, 2,19 m) ja és oficialment nou jugador del Joventut per a la temporada que ve. L'ucraïnès està jugant ara mateix al Satria Muda Pertamina d'Indonèsia, on ha anat a fer diners. Pustovyi coincidirà a Badalona amb els exblaugrana Adam Hanga, Pau Ribas i el seu amic íntim Ante Tomic. El pivot ucraïnès arriba procedent de l'Obradoiro i com a desig personal de Dani Miret. Amb l'equip gallec, tot i que ha baixat a la LEB, va fer bons números: 13,5 punts, 6,1 rebots, 1,6 taps (segons a l'ACB) i 17,1 de valoració.

BREUS

BÀSQUET

Ferran Aril, reelegit. La candidatura d'Aril (la Seu d'Urgell, 1956) ha estat l'única presentada en el procés electoral per nomenar la nova junta directiva de la Federació Catalana de Basquetbol i el fins ara president, que va accedir al càrrec el 2019 agafant el relleu de Joan Fa, ha estat reelegit per quatre anys, fins al 2028. Aril va expressar la seva emoció amb una primera declaració: "Hem treballat de valent durant aquests quatre anys al capdavant de la federació, superant reptes importants, i la nostra màxima il·lusió era poder seguir avançant amb els clubs afiliats."■

L'Spar Girona, confirmat a l'Eurocopa. L'EuroCup Women va confirmar ahir els 40 equips que disputaran la competició la temporada que ve, entre els quals hi ha l'Spar Girona. El sorteig de grups es farà el 18 de juliol. A banda de l'Spar Girona, la FIBA va anunciar la participació d'Hozono Global Jairis, Movistar Estudiantes i IDK Euskotren. El Baxi Ferrol jugarà la fase prèvia. ■

Hi haurà vinculació Penya-Prat. Tot i la marxa als Estats Units de joves com Iker Garmendia i Karim López, que ha fet perillar la vinculació del Joventut amb el Prat, finalment han tancat l'acord per mantenir un lligam que va començar el 2004.■

Bàsquet. Queralt Casas (València), que es va estrenar a Tòquio 2020, i les debutants Andrea Vilaró (Perfumerías Avenida) i Mariona Ortiz (Casademont Saragossa), en la llista de Méndez

Tres catalanes a París 2024

Joan Martí
BARCELONA

Les catalanes Queralt Casas (València Basket), Andrea Vilaró (Perfumerías Avenida) i Mariona Ortiz (Casademont Saragossa) formen part de la convocatòria de dotze jugadores triades per Miguel Méndez per disputar els Jocs Olímpics de París. Serà la sisena participació olímpica de l'equip estatal. Les descartades han estat la base barcelonina Aina Ayuso, que es va incorporar a la gira a misses dites per cobrir la baixa per lesió d'una altra catalana, Sílvia Domínguez, i les pivots Nerea Hermosa i Lola Pendande. La capitana és Alba Torrens, que disputarà els seus quarts jocs. La resta són les bases Maite Cazorla i Leticia Romero, les aleres María Conde i Leonor Rodríguez i les pivots Laura Gil, Maria Araújo, Paula Ginzo i Megan Gustafson.

Nascuda a Bescanó, l'escorta Queralt Casas (1,71 m, 1992) ha estat clau els darrers anys en l'equip estatal. Viurà els seus segons jocs després d'haver format part de l'equip a Tòquio 2020. La barcelonina Andrea Vilaró (1,82 m, 1993) també és escorta i una altra de les veteranes. Viurà el seu debut olímpic. La calellenca Mariona Ortiz (1,81 m, 1992) juga de base i també s'estrenarà en uns jocs. ■

Tennis. Wimbledon. El perillós rus, que dona la sorpresa, i el murcià, que supera Paul, repetiran la semifinal de l'any passat

Medvédev bat Sinner i se cita amb Alcaraz

Joan Martí
BARCELONA / LONDRES

Daniïl Medvédev (5) va trencar els pronòstics i es va classificar per jugar les semifinals de Wimbledon superant l'italià Jannik Sinner (1) per 6-7 (7), 6-4, 7-6 (4), 2-6 i 6-3 en 4 hores justes. El rus, que va aixecar un primer set advers, se les haurà amb el murcià Carlos Alcaraz (3), que també es va sobreposar a un mal inici i va batre el nord-americà Tommy Paul (12): 5-7, 6-4, 6-2 i 6-2 en 3h11. Tots dos repetiran les semifinals de l'any passat, en les quals es va imposar Alcaraz, que defensa el títol a l'All England Club.

Sinner va tenir un defalliment físic en el segon parcial que li va passar factura però es va refer. El rus va tenir un 5-4 i servei en el tercer set, però Sinner va signar un trencament revitalitzant en un moment angoixant (5-5). No li va servir de res perquè Medvédev, ferm, va salvar dues pilotes de set en contra amb 6-5 i va guanyar el tercer parcial en el *tie-break*. El número 1 es va recuperar i va empatar el partit guanyant el quart set i semblava que anava pel camí de reconduir el partit. Res més lluny de la realitat. Medvédev, que va

Daniïl Medvédev ■ EFE

ser més eficient en els moments clau, es va reivindicar amb un trencament en el quart joc del cinquè (3-1), el va confirmar amb el seu servei (4-1) i ja no va donar cap marge a Sinner per aferrar-se a una remuntada èpica.

Remuntada d'Alcaraz

Alcaraz es va veure sorprès en una arrencada molt exigent, però va completar un exercici de maduresa i de perseverança quan duia un set en contra i havia encaixat un *break* (2-0) en el segon acte. El joc més estable del murcià, a més d'alguns cops màgics del seu catàleg habitual de deixades i globus, li va acabar atorgant el triomf, amb relativa comoditat en els dos darrers parcials en una batalla física de grans intercanvis. ■

Vekic-Paolini, semifinal femenina

Donna Vekic (37a de la WTA), que va eliminar la catalana Paula Badosa a vuitens, va ser ahir cronològicament primera semifinalista de Wimbledon. La croata, que mai havia arribat tan amunt en un gran eslam, s'enfrontarà a la italiana Jasmine Paolini (7), que va batre la nord-americana Emma Navarro (19) per un clar 6-2 i 6-1 en 58 minuts. Vekic va superar l'esquerrana neozelandesa Lulu Sun per 5-7, 6-4 i 6-1. Procedent de la fase prèvia, en què va salvar una pilota de partit, Sun és la primera jugadora del seu país que arriba als quarts de Wimbledon i s'ha convertit en una de les grans revelacions. La potència dels cops de la croata, amb una dreta poderosa, però, la va acabar tombant. Paolini, que a Roland Garros va arribar a la final, en què va perdre contra la polonesa Iga Swiatek, va ser infinitament superior a Navarro, exhibint un alt grau d'eficiència amb 5/6 en pilotes de trencament. És la primera italiana en l'era Open que arriba a les semifinals de Wimbledon.

Ciclisme. El belga, que no havia estat encertat en els esprints d'aquesta edició, va ser el més ràpid clarament i va obtenir la seva setena victòria en el Tour

Philipsen guanya, per fi, després de dos segons llocs

Albert Camps
BARCELONA

Per fi. Després de dues segones posicions en els esprints –en una tercera va ser desqualificat– d'aquesta edició del Tour Jasper Philipsen (Alpecin) va aconseguir la victòria. Va ser el més ràpid de manera clara en la desena etapa i va aconseguir la seva setena victòria en la volta francesa. El belga havia acabat segon en la cinquena i la vuitena etapa, i va ser desqualificat en la sisena, en la qual també va creuar la meta en el segon lloc. La segona posició va ser per a l'eritreu Biniam Girmay (Intermarché), que havia guanyat dues etapes, i la tercera per a l'alemany Pascal Ackermann (Israel).

La represa de la cursa després de la primera jornada de descans va estar marcada per la calma i la tranquil·litat, sense atacs. El pilot va recórrer els 187,3 km entre Orléans i Saint-Amand-Montrond, totalment plans, a un ritme pausat amb set o vuit corredors ocupant tot l'ample de la carretera. L'etapa va ser una prolongació de la jornada de descans de dilluns i només en la part inicial hi va haver una petita escapada dels belgues Kobe Goosens (Intermarché) i Harm Van Hoeke (Lotto). Van marxar del pilot abans de l'esprint especial situat en el quilòmetre 57, però van estar pocs quilòmetres al davant. A 60 quilòmetres del final els equips dels favorits de la general es van situar al davant i van incrementar el ritme, però va ser un miratge, ja que només era per passar una zona amb rotondes i illetes i no volien tenir un ensurt. La tranquil·litat va continuar fins que els equips dels velocistes van agafar el control per preparar l'esprint a uns set quilòmetres del final.

Torna la muntanya

En l'onzena etapa, de 211 quilòmetres entre Evaus i Lo Lioran, tornarà la muntanya i la lluita per la general. El pilot entrarà de ple en el Massís Central francès amb sis ports de muntanya, quatre de concentrats en els darrers 50 quilòmetres de l'etapa, on els aspirants a la victòria en la general tindran la seva oportunitat d'atacar i d'ampliar o retallar les diferències. El Puy Mary-Pas de Peyrol és l'únic port de primera categoria i és a 30 km de la meta, però just abans els corredors pujaran el coll de Néronne i just després el coll de Pertús, tots dos de segona categoria. La darrera dificultat del dia és el coll de la Fònt de Cèra, de tercera categoria, però situat a només dos quilòmetres de la meta. ■

Philipsen treu tota la tensió després de guanyar la desena etapa ■ EFE / KIM LUDBROOK

ETAPA 11

Amb molta calma

El pilot renuncia als atacs i allarga en la desena etapa la jornada de descans de dilluns

El protagonista

“La primera setmana no va ser bona, però hem demostrat que l'equip i jo estem bé”

Jasper Philipsen ALPECIN

Classificacions

Etapa 10 (187.3 km)

1r J. Philipsen (Alpecin)	4h20:06
2n E. Girmay (Intermarché)	m.t.
3r P. Ackermann (Israel)	m.t.
4t W. van Aert (Visma)	m.t.
5è F. Gaviria (Movistar)	m.t.
6è S. Bennet (Decathlon)	m.t.
7è J. Degenkolb (DSM)	m.t.
8è P. Bauhaus (Bahrain)	m.t.
9è D. Groenewegen (Jayco)	m.t.
10è A. Zingle (Cofidis)	m.t.
167è **M. Soler** (UAE)	a 1:52

General (1.711,5 km)

1r T. Pogacar (UAE)	40h02:48
2n R. Evenepoel (Soudal)	a 0:33
3r J. Vingegaard (Visma)	a 1:15
4t P. Roglic (Red Bull)	a 1:36
5è J. Ayuso (UAE)	a 2:16
6è J. Almeida (UAE)	a 2:17
7è C. Rodríguez (Ineos)	a 2:31
8è M. Landa (Soudal)	a 3:35
9è D. Gee (Israel)	a 4:02
10è M. Jorgenson (Visma)	a 4:03
11è A. Yates (UAE)	a 4:56
12è E. Bernal (Ineos)	a 5:25
13è G. Ciccone (Lidl)	a 5:35
14è S. Buitrago (Bahrain)	a 5:53
15è P. Bilbao (Bahrain)	a 5:58
66è **M. Soler** (UAE)	a 53:41

Muntanya

1r J. Abrahamsen (Uno-X)	33 punts
2n T. Pogacar (UAE)	20
3r V. Madouas (Groupama)	16

Regularitat

1r B. Girmay (Intermarché)	267 punts
2n J. Philipsen (Alpecin)	193
3r J. Abrahamsen (Uno-X)	107

Joves

1r R. Evenepoel (Soudal)	40h03:21
2n J. Ayuso (UAE)	a 1:43
3r C. Rodríguez (Ineos)	a 1:58

Equips

1r UAE Team Emirates	120h13:19
2n Soudal Quick-Step	a 6:04
3r Ineos Grenadiers	a 6:45

Catalunya, país esportiu: 88 èxits de 62 equips en competicions internacionals i estatals

El Govern multiplica per vuit el suport als clubs, passant dels 750.000€ del 2021 als 6M€ en la convocatòria actual 2024

Gerard Magrinyà

Federació Catalana de Natació

Acabar i fer balanç. Intentar trencar amb la inèrcia del dia a dia, frenar i mirar enrere. I veure què ha passat. I, sí, adonar-se del característic i immens talent esportiu català i comprovar que, una temporada més, l'esforç i el compromís tenen recompensa.

Laura Vilagrà: "Feu de Catalunya un país competitiu, talentós i molt potent esportivament"

Enguany 62 equips catalans de 27 esports diferents han aconseguit quedar primers o segons classificats de competicions internacionals i estatals. 88 èxits assolits per 44 clubs diferents. Són entitats de tot el territori de modalitats tan diverses com el waterpolo, l'hoquei patins, el futbol o la gimnàstica. "Feu de Catalunya un país competitiu, talentós i molt potent esportivament", s'adreçava directament Laura Vilagrà i Pons, vicepresidenta del Govern i consellera de la Presidència, a responsables i esportistes d'aquests 62 equips.

Per la seva banda, Anna Caula i Paretas, secretària general de l'Esport i de l'Activitat Física, destacava l'"ADN esportiu únic" de Catalunya i el talent des de l'elit fins a la base com "una de les eines clau per fer que l'esport català sigui tan potent".

L'objectiu del Govern era empoderar el sistema esportiu amb més ajuts. Amb més dotació pressupostària, però, alhora, amb mecanismes més adequats a la realitat del sector. "Veníem a transformar el sistema, i ho hem aconseguit", subratlla Vilagrà. De fet, la majoria de subvencions han anticipat la convocatòria i les resolucions perquè, d'aquesta manera, les entitats coneguin abans la dotació que els pertocarà i tinguin l'oportunitat de planificar millor les activitats i competicions de la temporada.

Uns canvis que s'han vist reflectits sobretot en l'aposta que ha fet el Govern per l'esport femení. "Aquesta ha sigut la legislatura de l'esport femení. Hem multiplicat per 10 les ajudes en aquest àmbit i hem impulsat projectes per visibilitzar referents femenins entre els més joves. Encara tenim molt camí a recórrer, però anem en la bona direcció", va dir.

ALGUNS DELS ÈXITS MÉS DESTACATS

48 TÍTOLS ESTATALS I INTERNACIONALS · **4** MUNDIALS · **9** TÍTOLS EUROPEUS · **10** LLIGUES ESTATALS · **25** COPES ESTATALS

ALGUNS DELS ÈXITS...

- ✓ **7a Champions femenina de waterpolo** del CN Sabadell.
- ✓ **1a WSE Cup masculina** de l'Igualada HC en hoquei sobre patins.
- ✓ **3a Champions femenina de futbol** del FC Barcelona.
- ✓ **12a Copa d'Europa de l'equip masculí** d'handbol blaugrana
- ✓ **Mundials del CPA Tona**, CPA Olot i Artistic Skating Cunit en patinatge artístic.
- ✓ **Campiones de la competició estatal de gimnàstica.** La Salle Gràcia
- ✓ **Campiones de lliga.** RC Polo femení en hoquei sobre herba.
- ✓ **Campiones de la copa estatal.** Club Gel Puigcerdà femení.
- ✓ **Futsal Champions League femenina** de l'Olímpic Argentona.

Anna Caula: "Catalunya té un ADN esportiu únic"

44 CLUBS · **35** TÍTOLS ESTATALS · **62** EQUIPS · **88** ÈXITS · **13** TÍTOLS INTERNACIONALS · **27** ESPORTS DIFERENTS

ELS AJUTS, EN XIFRES

- > Multiplicar per 8 el suport als clubs.
  - > De 750.000€ el 2021 a 6M€ el 2024.
- > 15M€ a les federacions el 2024.
  - > La xifra més alta dels darrers 15 anys.

750 MIL EUROS 2021 / CLUBS → **6** MILIONS EUROS 2024 / CLUBS

15 MILIONS EUROS FEDERACIONS / 2024

"Reconeixement. Èxits esportius de clubs": El Govern homenatja els èxits de 44 clubs aconseguits durant la temporada passada.

El Palau de Pedralbes va acollir el passat 4 de juliol l'homenatge que va dur a terme el Govern a aquests 62 equips. L'acte "Reconeixement. Èxits esportius de clubs" va acollir gairebé 300 persones, que van representar les 44 entitats homenatjades.

L'executiu va voler reconèixer la dedicació dels clubs catalans i la tasca diària per contribuir a la promoció i el creixement de l'esport a Catalunya.

Durant la trobada, la vicepresidenta del Govern va remarcar que l'esport ha estat i és una "prioritat absoluta" del Govern. Per la seva banda, Anna Caula va destacar la importància de realitzar actes com "el d'avui per celebrar conjuntament el talent català", que projecta Catalunya al món. L'acte també va comptar amb la presència del director del Consell Català de l'Esport, Aleix Villatoro Oliver, i el director del Centre d'Alt Rendiment Esportiu (CAR) de Sant Cugat, Ramon Terrassa Cusí.

esportcat · Generalitat de Catalunya

L'ESPORTIU
DIMECRES, 10 de juliol del 2024
www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat
GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

L'ESCAPADA

Macià Serra

Tots els papers de l'auca

Al llarg de la avida anem passant per diferents etapes. De vegades has de manar, de vegades et manen. En algunes ocasions pots triar, i en d'altres, només callar i acceptar el que vingui. De vegades transitem per un asfalt llis on tot roda fàcilment i en d'altres hem de circular per un pedregar, polsós i inestable. De tant en tant tot fa baixada, però sovint el camí fa pujada i tot costa molt.

Si l'esport en general i el ciclisme en particular és un mirall de la vida, aquesta primera setmana del Tour ha estat la metàfora de diferents etapes que cal anar superant. N'hi ha hagut de tots els tipus, algunes de planes i fàcils. Altres, com les italianes, han costat més, mitja muntanya trencacames, però en un context de bellesa exuberant. De vegades les dificultats de l'existència venen acompanyades d'un marc d'incomparable bellesa.

També hi ha hagut una etapa contrarellotge, on s'ha de lluitar en solitari, sense equip, sense gran grup, sense companys. Tu tot sol contra les adversitats. També hi ha hagut la primera etapa d'alta muntanya, on a més de creuar la frontera italofrancesa es va ascendir el Galibier, un dels colossos alpins més mítics, on s'han escrit innumerables gestes al llarg de la història. Però durant la pujada, on normalment es marquen les diferències, on tothom creu que és el moment important, feia massa vent de cara. És per això que l'eslovè Pogacar va atacar els seus rivals quan faltava menys d'un quilòmetre per coronar, i a dalt del coll només els va avantatjar en 10 segons. Però quan semblava que l'esforç no duria cap recompensa, la baixada va ser determinant. Va seguir pedalant, no va mirar enrere i no es va rendir. Tot i que els seus rivals es van ajuntar i van treballar plegats, els va aconseguir distanciar i fer diferències que poden ser determinants.

Diumenge l'etapa va recórrer els volts de la ciutat de Troyes, vinyes xampanyeres. Es combinava l'asfalt habitual amb trams de terra. Hauria pogut ser una escabetxada perquè els trams de terra, com els empedrats de la París-Roubaix, fan que sigui molt complicat recuperar el terreny perdut. Però l'actitud entre els dos corredors més importants va ser diametralment oposada, com en la vida, que davant el mateix fet uns prenen una actitud i d'altres, la contrària. Pogacar no va parar d'atacar, i després de l'etapa va recriminar a Vingegard que només es defensés, que no aprofités cap oportunitat per distanciar els altres rivals, que només estigués pendent d'ell. Tot i que a la majoria de persones ens agrada més l'actitud valenta i atacant de l'eslovè, les dues són vàlides, legals i legítimes, i només al final veurem quina ha estat més encertada. No hi ha tàctiques ni estratègies que valguin sempre i a tot arreu. Només el balanç final ens diu si la cosa ha anat mig bé.

En la vida ningú és bo en tot, alguns –la majoria– en res. A alguns els anirà millor la pujada, a d'altres, la baixada. A alguns, els camins de terra, i a d'altres, quan fa vent. Però cal saber trampejar totes les etapes que la vida, o el que és gairebé el mateix, el Tour, et posen al davant. Cal aguantar i no deixar de pedalar. S'han de fer tots els papers de l'auca i, si pot ser, gaudint-ho i sense queixar-se massa.

L'etapa amb trams de grava del Tour ■ EFE/EPA/BERNARD PAPON

LA ZONA AMPLA

Mbappé? No, Lamine Yamal

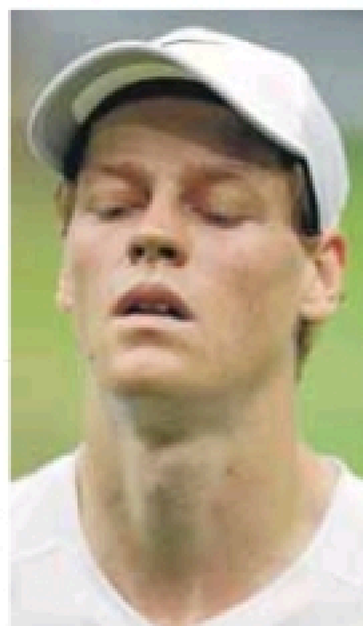
Tancàvem la temporada, en clau blaugrana, pronosticant una tempesta perfecta amb risc d'allargar-se anys i anys. El Madrid rematava la lliga i la Champions amb l'anunci del fitxatge de Kylian Mbappé, que tant se li havia resistit a Florentino Pérez. I al Barça, sequera de títols, vodevil amb Xavi i acumulació de maldecaps. Unes setmanes més tard, l'horitzó no és tan ennuvolat. No ha fet falta fer cap fitxatge d'impacte –de moment encara no ha assolit la normalitat per ferho que Laporta veu ben a prop– perquè els blaugrana s'agafin a una il·lusió. El responsable és un adolescent que, per si li feia falta, s'ha acabat de destapar com a perla del futbol mundial. Allà on Mbappé tancava un pas decebedor, marcat per un cop al nas que l'ha minvat, Lamine Yamal ha meravellat. El golàs que va fer en la semifinal és de figura. No el descobrim ara amb Espanya –alguns potser sí–, però que sigui capaç de fer tot el que està mostrant en un context imponent com una Eurocopa diu molt del seu potencial.

Hansi Flick té avui un debut estrany com a entrenador del Barça, sense haver estat presentat i amb una plantilla de mínims. Moltes incògnites per resoldre. Molt per fer. Però amb una perla que està més que feta, que dissabte tot just farà 17 anys. Lamine Yamal és l'esperança blaugrana, el factor que permet que l'arribada de Mbappé al Madrid ja no faci tanta por. Sense voler carregar-lo de pressió, que tampoc sembla que li molesti gens.

Xevi Masachs

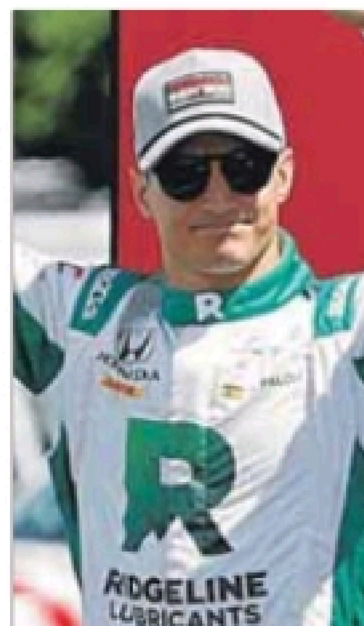
PUGEN I BAIXEN

JANNIK SINNER

TENNIS

Wimbledon queda sense els dos números uns mundials. Després d'Iga Swiatek, Medvédev va eliminar Sinner, que va tenir un defalliment en un partit de cinc sets i quatre hores.

ÀLEX PALOU

MOTOR

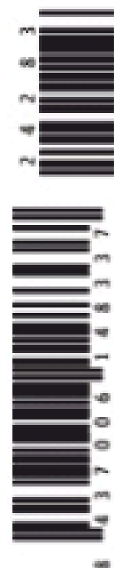
Tot i que se li va escapar el triomf en la cursa de MidOhio per una mala parada, Palou arriba amb un avantatge còmode a les ovals, en el seu camí cap al tercer títol de l'IndyCar.

Y. MAHUCHIKH

ATLETISME

A pocs dies dels Jocs, París va viure un moment màgic protagonitzat per la ucraïnesa Yaroslava Mahuchikh, que va saltar 2,10 m en alçada i va batre un rècord de 37 anys.

L'ESPORTIU
C/ Falgàs, 13. 17005. Girona Tel. 972 186 400.
info@lesportiudecatalunya.cat Dipòsit Legal: GI-652-2015
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA.
PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.